

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Resnica o slovenskem šolstvu na Koroškem.

V samozaložbi uzorno delavnega „katoliško-političnega društva za Slovence na Koroškem“ izšlo je kot ponatis dotičnih dopisov v „Südsteirische Post“ vestno in natančno sestavljeno izvestje o zgodovini pretrdega boja za slovensko šolstvo na Koroškem z jako značilno šolska statistiko gledé slovenskega dela koroške dežele. Izvestje, ki je namenjeno za informacijo in pojasnilo „navzgor“ ter je ostalo valed tega pisano v nemškem jeziku, je verna in pristna slika obupnega boja pravice zoper nasilstvo in ako bo zgodovinar čez par desetletij zasledil to poročilce v kakem arhivu, tedaj se bo izvestno čudoma čudil, da so bile take razmere mogoče koncem svobodomiselnega devetnajstega stoletja v svobodni Avstriji.

Nam na tem mestu ni treba ponavljati poročil o neznosnih persekucijah onih zavednih slovenskih občin, ki so po trinajstletnem neustrašnem naporu dosegle na Dunaji nekoliko uspeha, katerega pa zopet uničuje protizakonito postopanje višjih deželnih šolskih oblastij, ni nam treba z nova omenjati onih prošenj za slovensko šolo, ki še danes leže nerešene v registraturi deželnega šolskega sveta, ni nam treba v spomin klicati početja izvršiteljev zakona à la Mac Nevin in perfidnih spletk vernih hlapcev deželne šolske uprave, neštevilnih brez-značajnih učiteljev — kajti našim čitateljem in zavednemu slovenskemu občinstvu sploh so te razmere itak dobro znane, ker je naš list vsikdar verno poročal o vsaki novi fazi boja za slovensko šolstvo in s tem za narodni obstanek naših koroških rojakov. Najtopleje pa priporočamo to poročilo mimogredé onim našim domačim razkolnikom, ki nas hoté zvabiti na drugo bojno polje, kajti ono jih bo podučilo, kje nam preti nevarnost, kje je treba koncentrovati vse naše moči. — Mi navedli bomo danes iz tega poročila le statistiko šolstva, številke, katere govoré glasneje nego najzgovornejše besede, številke, iz katerih nam prejasno odseva nezasišano trpljenje slovenskih mučnikov, slovenskih Korošcev.

Slovensko politično društvo nam dokazuje, da

je ondi blizu 16.000 slovenskih, šolo obiskajočih otrok. Od teh ušolanih je 3111 v 24 čisto nemških šolah, na katerih se slovenščina sploh ne podučuje in pa katerih več kot polovica učiteljev slovenščine niti v dijalektu in v govoru ni zmožna. Nadaljnih 10.118 slovenskih otrok obiskuje 84 takozvanih utrakvističnih šol, na katerih, izvemši abecednika, ni upeljana niti jedna slovenska učna knjiga, akoravno obiskuje te šole poleg 10.118 slovenskih le še — 821 nemških otrok. Na teh šolah podučevati bi se imela slovenščina temeljem naredbe naučnega ministerstva z dné 5. julija 1890, št. 13.113, in deželnega šolskega sveta z dné 26. septembra 1890, št. 1623, po trikrat na teden. Faktično pa se na 49 izmej teh šol slovenščina sploh ne podučuje, na nadaljnih 30 šolah pa obiskuje slovenske ure le 1839 otrok. To mora človeka na prvi hip osupniti, a umevno je takoj, ako se pomisli, da izmej 140 učiteljev službojočih na teh šolah, 46 sploh ni zmožnih slovenščine, izmej ostalih 94 jih pa tudi večina ni nikdar položila izpita iz slovenščine — in da slovenščina ni obligaten predmet. Valed tega dela ogromna večina učiteljev sistematično na to, da bi se otrsela neljubega pouka iz neljube slovenščine in v to svrhu je dobrodošlo vsako sredstvo. Najprej se je odkazala slovenskemu poduku zadnja ura dopoldne in popoldne, tako da so otroci takrat že utrujeni ter si želé istega počitka, kakor oni tovariši, ki slovenščine ne obiskujejo. Na ta način vzgaja se v otrocih samih apatija zoper materni jezik. Poleg tega pa se hujskajo stariši, da naj prosijo za otroke oproščenja od slovenskega poduka, češ, da otroke tisti čas lahko doma porabijo itd. — Kdor pozna naravno antipatijo vsakega kmeta zoper šolo, ta tudi ve, da tak poziv redkokje ostane brez dovoljnega odmeva. In kjer vse to ne pomaga, tam se uporabljajo še radikalnejša sredstva. Otroci, obiskujoči slovenske ure, psujejo se „windische Trottel“, nek učitelj, hoteč se odkrižati slovenskega poduka, napisal je na tablo stavek v hrvaškem jeziku, trdeč da bi moral poučevati ta jezik, katerega pa učenci itak ne umejo itd. Na posebno genijalno idejo pa je prišel oni učitelj, ki je na tablo zapisal: „Podpisani prosi, da naj bi krajni šolski svet oprostil njegovega otroka od slovenskega poduka.“ Ta sta-

vek morali so vsi učenci prepisati ter predložiti potem starišem v podpis! — Tako se tedaj neguje slovenščina v takozvanih utrakvističnih šolah in tako se z nogami tepta sub auspiciis deželnega in okrajnih šolskih svetov ministerska naredba, ki je obsegala itak le to, kar Slovencem ni bilo mogoče odreči. Tako se godi ogromni večini slovenskega prebivalstva na Koroškem in le na Jezeru, v Št. Jakobu, Kotmarivesi, Žabnici, Globasnici in Šmihelu deležnih je par stotin slovenskih otrok v istini slovenskega poduka. Ob sebi umevno je, da se tudi v teh slovenskih šolah popolnoma zadostno in temeljito na trdni podlagi materinščine podučuje nemščina, a ipak se stariši sistematično in često „ex offio“ hujskajo zoper te šole, češ, da bodo otroci ostali brez znanja nemščine in da jim bo valed tega onemogočen v deželi vsak zaslužek. — Take so tedaj šolske razmere na Koroškem, pedagogična načela so šolski upravi deveta briga in merodajna je le ona pedagogika, katero je proglasil — Parteitag.

Mi želimo le, da bi te številke natančno prestudirali tam, odkoder prej ali slej mora priti pomoč in pravica, in kjer so bili dosedaj za vse pritožbe slovenskih poslancev v tem pogledu glubi in slepi. Sedaj se na pomankanje informacije nihče več ne more izgovarjati. Da pa pravica ne bo prepozno zmagala, to bodi naša skrb; v to svrhu združimo se pod praporom družbe sv. Cirila in Metoda, da bo zamogla vstrajati kot zvesta tolažilnica in braniteljica Slovenstva v tužnem Korotanu. Narodna poštvovalnost je pogoj narodni bodočnosti.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. aprila.

Češki deželni zbor.

Punktacijske predloge, odkazane odseku za okrajne in občinske reči, prišle so že v razpravo. Mladočeški poslanec dr. Pacák je predlagal, naj se gledé teh predlog prestopi na dnevni red, češ na ta način ne izreče odsek in dež. zbor nikakega mnenja, vlada torej teh predlog ne more realizovati. Na jednako stališče se je postavil tudi Mladoček dr. Dvořák. Nemca Plener in Zedwitz in češki veleposelnik princ Karl Schwarzenberg upirali so se mlado-

LISTEK.

S sprehodov po Ferdinandovi cesti.

(Češki spisal Bogdan Kaminský. — Preložil V. B.)

Ko sem neko nedeljo dopoldne stopil iz kavarne, sešel sem se z doktorjem P. Imela sva isto pot, hotela sva oba brez smotra šetati se po Ferdinandovi cesti. Na izprehodu govorila sva o tem, kako človek pozná že vse te obraze, katere redno vidi na promenadi in kako more konstatovati, kdo je že odšel v letovišče. Vsakdo izmej teh izprehajalcev si tako napravi celo galerijo ljudij, katerih ne pozná drugače kot s promenade.

„Prosim vas, ali me je pogledala ta bleda dama?“ vpraša me doktor.

„Katera?“

„Ta vitka . . . ravno kar je šla mimo.“

„Da, pogledala vas je.“

Ta dama je tudi spadala mej tiste, katere sem poznal s sprehodov po Ferdinandovi cesti. Vedel sem o njej, da se je pojavila tu, kolikor sem se mogel spominjati, prvokrat pred kakima dvema mesecema. Bila je to nenavadno zanimiva prikazen.

Bila je visoka, lepa, vitka postava, na njeni glavi ta dva meseca nisem videl družega, kot majhen, rudeč zametast klobuk z belim, nespuščenim védom. Ko je bila pred dvema mesecema še zima, hodila je v dolgem, črnem kožuhi. Sedaj je imela na sebi dolg krožni in isto tako črn plašč, skoro istega kroja kot je bil kožuh in pod njim je imela roki popolnoma skriti.

Vsa ta dama je bila čudna, zanimiva, a najčudnejše in najzanimivejše so bile njene oči. Te oči so bile temne, globoke, melanholične, čudnega izraza, katerega ni mogoče opisati. Polt njenega obraza je bila fina in bolehuo blede. Usta neznane dame so bila majhna, lepa, in v primeri z bledestjo polti čudno rudeča. Bila je to posebna, krasna prikazen . . . zagonetno obličje, zagonetne oči, za katerimi je moral vsakdo takoj opaziti dušo s trpkimi in težkimi skušnjami, dušo, ki je pretrpela mnogo žalosti ter se naučila odrekovanja.

„Prosim vas, doktor, kdo je ta dama?“ povprašam zvedavo. Bil sem vesel, da sem slednjič našel človeka, ki mi o tej zagonetni prikazni utegne kaj povedati, kar pomiri mojo radovednost.

Imel sem pravico do te radovednosti. „Kdo je to?“ ponovil sem.

„Čudna, zagonetna prikazen. Vi ste literat, zdi se mi, da je ona rojena junakinja romana.“

Takih fraz ne ljubim. Ko bi se junakinja romana že s svojo vnanostjo in s pogledom svojim morala ločiti od družih . . .

„Kako to?“ velim na to.

„Videli boste, da se še vrne ter me pogleda, ker je nisem pozdravil.“

„Ali jo pozdravljate?“

„Pozdravljal sem jo, a sedaj že ne več.“

„Povejte mi pred vsem drugim, kakšna ženska je to.“

Neznanka se v istini vrne, sreča naju, pogleda doktorja s čužnim očitanjem, z dolgim, žalostnim pogledom ter gre na drugo stran, kjer se ustavi pred neko omaro.

„Da, kakšna ženska . . .“ pravi doktor, gledaje za njo, „tega niti sam ne vem.“

„A kaj hočete torej povedati o njej? Kako jo poznate?“

„Lausko poletje je pričela hoditi v Smichov k obedu v gostilno, kamor sem jaz zahajal.“

„Sama?“

(Dalje prih.)

češkemu nasvetu. Ko je prišlo do glasovanja, votirali so Mladočehi in Staročehi vkupe za prestop na dnevni red, Nemci in veleposestniki pa vkupe zoper prestop. Ker je bil mladočehski nasvet odklonjen, razdelili so se referati in sicer samim Nemcem.

Hrvatske razmere.

Konfiskacije opozicijskih listov hrvatskih so že tako navadne, da se kar čudimo, ako kateri teh listov kdaj ni konfiskovan. „Obzor“ konstatiral je te dni, da na Hrvatskem ni moči pisati o nobeni domači stvari. Hrvatska vlada najbrž misli, da boče potem konfiskacij ugonobila opozicijo in preprečila razpravljanje o spornih vprašanjih. Da je ta nadeja smešno neumnost, vé vsak razsoden človek. — Volitev v tretjem volilskem okraju Zagrebškem, kjer kandidira na podlagi madjarskega programa rektor dr. Pliverić, je preložena na dan 20. t. m. „Hrvatska“ navaja, da imajo v tem okraju mnogi uradniki volilsko pravo, tako da bi mogli celo zmagati s Pliverićem in proti Amrušu. V prvem volilskem okraju se je govorilo, da misli kandidirati baron Živković. Ta govorica se zdaj dementira.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Za včerajšnji dan je bila določena slovesna otvoritev konstituirane srbske skupščine. Ali se je vršila kakor običajno s prestolnim nagovorom, ali samo z regentskim reskriptom, to sedaj še ni znano. Jedna prvih rečij, s katerimi se bo baviti novi skupščini, je volitev tretjega regenta. Liberalci so število svojih somišljenikov mej poslanci s primernimi sleparijami pomnožili tako, da znaša sedaj 69, oni imajo torej zakonito potrebno število mandатов, a ker so se konstituirali, ko niso bili sklepčni, ni nobeden njihovih ukrepov pravoveljavnen. Liberalci so že sami v strahu, kako se bodo vsled abstinencije radikalne stranke razvile razmere in zato bi radi zvalili radikale, da se vrnejo v parlament. Radikalci baje niso odločno proti temu, zahtevajo pa izvestnih garancij in mej drugim odstop ministra notranjih rečij Ribarca. Regentstvo je to zahtevo odklonilo, češ kadar bodo radikali vstopili v skupščino, tedaj bode čas pogajanj. Radikalci imajo močno zaslombo v javnem mnenju v Evropi; kajti nikjer se ne odobrava postopanje regentstva, vlade in liberalne stranke, povsod se priznava, da je vse počenjanje liberalcev protizakonito in protiustavno.

Koburžan in Stambulov.

Ferdinand Koburški odpravil se je na svatbo in to v spremstvu Stambulova in nekaterih drugih državnikov jednacega kalibra. Predno se je začelo potovanje, obrnil se je Stambulov do ministrov vnanjih rečij v Avstro-Ogerski in Italiji in prosil, naj za časa, ko se bode srečni ženin mudil na tleh avstro-ogerskih in italijanskih, skrbita za njegovo varnost, češ da mu zadnji čas zopet grozi „hudo-delska roka ruskih agentov“. Ako se ta stvar malo preudari, se hitro spozna, da morajo na Bolgarskem vladati vse druge razmere, nego jih slikajo bolgarski oficiozi in vsled tega jame človek tudi premišljati o zadnji bolezni Koburžanovi. Točnega ni bilo o tej bolezni nič izvedeti in tudi sloveči Dunajski zdravnik, ki je bil poklican v Sofijo, molči kakor grob. Oficiozni novinarji so pripovedovali, da je Koburžan bolan od napornega potovanja; hudomušni ljudje so rekli, da je od strahu obolel, privatna poročila pa trdijo vse drugače. Nekatera teh poročil javljajo, da je Koburžanu pri neki slavnosti v Sofiji padel kos rakete na glavo, kateri ga je tako hudo ranil, da mu je bilo lobanjo trepanovati, drugi pa odkrito poročajo, da ga je ranil političen nasprotnik — kaj je resnica, ni moči povedati.

Koburžan in Stambulov šla sta torej na pot. Prva postaja je bil Dunaj, kjer se je Stambulovu posrečilo, da je bil vzprejet od presvetlega cesarja v privatni avdijenci. Privrženci sedanjega bolgarskega sistema sodijo, da je ta avdijenca velikega političnega pomena, češ da je bil s tem z najvišjega mesta odobren ta sistem. Mi smo v tem oziru drugega mnenja in ne pripisujemo avdijenci nikake politične važnosti, a ko bi jo tudi imela, ne moglo bi to uplivati na naše mnenje glede razmerja mej Avstro-Ogersko in Bolgarsko. Sicer pa poznajo v našem ministerstvu vnanjih rečij preveč dobro bolgarske razmere, da bi se angažovali. Kakšne so te razmere, svedoči nastopna dogodbica. Drugi dan po Koburžanovi vrnitvi v Sofijo prišla je večja deputacija in prosila avdijence, da izroči „ljubljenemu“ vladarju posebno addresso. Ker je bilo še zgodaj zjutraj, reklo se je ljudem, naj pridejo kasneje. Možje so odšli, pustivši pri straži lepo šatulo, v kateri je bila baje addressa. Ker se niso več vrnili, mislil je Koburžan, da je v šatuli dinamit. Dal je šatulo odpreti in ukazal policiji, naj ulovi deputacijo. Policija se je brez uspeha trudila. V šatuli ni bil dinamit, ampak prava pravcata addressa. Ko jo je Koburžan prečital, postal je bled kakor zid, šel v svojo spalno sobo in tam ostal ves dan... Addressa ni nikaka tajnost, ker se je v tisoč in tisoč izvodih razširila po deželi. V njej se navaja vse, kar se je zgodilo, odkar je prišel Koburžan na Bolgarsko, navajajo se pa tudi imenoma žrtve tega sistema. Mimo rodoljubov, kateri so bili uradoma obešeni ali ustreljeni, je še mnogo drugih, ki so bili na skrivnem ali obešeni ali vrženi v Dunav. Vseh žrtev je okoli 8000! — Addressa ni naperjena zoper osebo Koburžanovo, pač pa zoper Stambulova in od tod izvira strah teh dveh mož.

Dogodbe v Belgiji.

Predvčerajšnjim se je začelo v belgijski zbornici glasovanje o revizijskih predlogih. Naprednjaka Pavla Jansona predlog, naj se volilsko pravo prizna vsakemu državljanu zvršivemu 21. leto, se je odklonilo s 116 proti 26 glasom; trije poslanci niso glasovali, osem jih ni bilo navzočih. Isto tako je zbornica odklonila dva druga revizijska predloga. Minister notranjih rečij je pred glasovanjem izjavil, da vlada ne misli razpustiti zbornice, ako bi bil odklonjen nje predlog o volilski reformi, ampak si pridržuje pravico, vzprejeti kakov drugi posredovalni predlog. Pred zbornico je bila velikanasta gneča. Zbralo se je na tisoče delavcev in splošno se sodi, da pride do izgređov. Delavci so celo noč demonstrirali in se na nekaterih krajih spoprijeli z redarji in vojniki. Agitacija, da se začne splošen štrajk, narašča bolj in bolj. Zlaščti rudarji se pripravljajo zanj z neko srdito energijo. Generalni svet vseh delavcev je sklenil, da je takoj začeti štrajk. V Borinage pri Monsu štrajka 8500 rudarjev. Vlada je poslala mnogo vojaštva na lice mesta in poklicala del rezervistov pod orožje.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. aprila.

(Konec.)

Za stavbinski odsek poroča obč. svet. Hrasky o določitvi cest na obeh straneh prelozene Tržaške ceste do železnice in o razdelitvi ob tem delu mesta na stavbišča.

O predlogih stavbinskega odseka, kateri so se tako hitro čitali, da jim ni bilo slediti, unela se je daljša, živahna debata.

Obč. svet. Hrasky pravi: Ker želi tukajšnji trgovec g. Benedikt kupiti del mestnega posestva na Tovorni cesti in ker želi kranjska stavbena družba, da se označijo pravilne stavbene črte poleg posestva, ležečega mej tobačno tovarno in hišo Korzike, in ker je tudi gospa pl. Čuber predložila podrobni načrt za stavbe, katere misli zidati na svetu poleg nunskega vrta, dal je magistrat izdelati splošni urejevalni in razdelitveni črtež za vse mej južno železnico, tabačno tovarno, nunskim vrtom in Lattermanovim drevoredom ležečega posestva, katerega naj občinski svet odobri s sledečimi novimi cestami:

I. 1.) V dolžini risalita prednje fronte Rudolfinuma 12 metrov široka cesta do podaljšane nunske ceste. 2.) Podaljšanje nunske ceste v širokosti 12 metrov tudi preko Tovorne ceste do železnice. 3.) Podaljšanje Erjavčeve ceste v širokosti 15 metrov od Lattermanovega drevoreda do železniškega tira in do Tretove vile. 4.) 12 metrov široko cesto na severni strani posestva vrtnarja Korzike. 5.) Podaljšanje 14 metrov široke ceste od kazine in sicer od Tovorne ceste do železnice. 6.) Podaljšanje Knafelovih ulic do železnice. 7.) Te, vstric ležeče ceste naj prekrži 12 metrov široka cesta in sicer od vogla Korzikinega posestva počenši naravnost do železnice, tik železniškega tira do rondeau-a. Na omenjenem začetnem prostoru naj se ustvari cestno osredje, od katerega se bode izpeljala 12 metrov široka cesta naravnost na ograjo tabačne tovarne in druga, isto tako široka cesta naj bi se napravila do železniškega tira in stekala v 12 metrov široko poleg železniškega tira vodečo cesto.

II. Kvadrati, kateri nastanejo po izpeljavi teh cest, smejo se samo zazidati s kotažnimi hišami.

III. Da se omogoči prodaja stavbenih prostorov, naroča se mestnemu magistratu, da izdela podrobni črtež tega parceliranja in da ga razglasi. Čas za nakup stavbišča se ne omeji, ponudniki pa imajo ponudbe sami staviti in predložiti mali črtež, po katerem hočejo stavbeni prostor zazidati.

IV. Polygon mej stavbiščem „Narodnega Doma“ in železniškim tirom ležeči, ohrani se za napravo parka in ni na prodaj.

V. O ponudbi kranjske stavbene družbe, da se jej proda stavbišče, ki bo nastalo, kadar se Erjavčeva cesta podaljša, za 1000 gld., se bode sklepalo šele tedaj, kadar dobi mesto za prestavo ceste od južne železnice potreben prostor; mestnemu magistratu se naroča, da kakor hitro mogoče prične z južno železnico potrebne razprave;

VI. Črtež za parceliranje od gospe pl. Čuber od mesta kupljenega stavbišča mej Lattermanovim drevoredom, nunskim vrtom in Rudolfinumom, kakor ga je predložila zdaj, se odobri pod tem pogojem, da bodo imeli vsi hišni okrajki jednako višočino in da bode fačada hiš proti Rudolfinumu taka, da bodo izgledale tri nejednake hiše tako, kakor da sta dve; dvorišča in vrte vogelnega poslopja pri Lattermanovem drevoredu in srednjega poslopja proti Rudolfinumu pa je oddeliti ali s šaketami, ali z železno ograjo ali pa z živo, nikakor pa ne z zidom.

Podžupan V. Petričič vpraša, ali se je, ker bode toliko novih cest, skrbelo tudi za mitnice, da se prepreči utihotapljenje živil v mesto? — Poročevalec Hrasky odgovori, da se doslej za to še ni skrbelo, sicer pa da je to naloga magistrata. — Obč. svet. dr. Staré naglašja, da je mestni stavbinski urad preobložen z deli, naj se tedaj nastavi zemljemerec, da bo izdelal podrobni črtež za razdelitev tega stavbenega prostora in za napravo novih cest. — Obč. svet. dr. vitez Bleiweis misli, da

bi se na ta način vsa stvar zavlekla. Gospod Benedikt bi že rad začel zidati, po sedanjih sklepih pa ne bode vedel, ali dobi svet ali ne, in koliko bode stavbeni svet veljal. Kjer hoče gosp. Benedikt zidati, tam je svet močviren, stavba bo čótej dražja; najbolje bi bilo, da se koj določi cena štiriraskemu sežnju. Obč. svet. Kunc se protivi temu, da bi se nastavi poseben zemljemerec, ker bo stavbeni urad lahko rešil stvar, če se bo nekoliko potrudil. Obč. svet. Pirc naglašja, da je mestni stavbeni urad z delom preobložen in da mestni inženir ne more vsega dela zmagovati. Obč. svet. vitez Zitterer podpira viteza Bleiweisa predlog. Gosp. Benedikt bi rad pričel kmalo zidati. Kupiti bo moral nad tisoč voz gramoz za stavbeni prostor, ker je ta popólnem močviren, vrh tega mu bode napraviti drenažo, da odplavi vodo. Naj se torej kar danes izreče, da se g. Benediktu proda kvadratni sežnje tega prostora po 5 ali 6 gld. Obč. svet. dr. Staré ugovarja predgovorniku, češ, da se bo občinskemu svetu zopet očitalo, da prodaja mestni svet kar pod roko; kdor za prostor več ponudi in lepše zida, ta najga dobi. Poročevalec Hrasky opomni, da je pomožna moč pri stavbenem uradu jako potrebna ter pravi, da se tudi strinja s predlogom dra. Staréga, naj se prodaja stavbišč razpše. — Župan Grasselli pravi, da se pri stavbenem uradu dela neizmerno množe, da je že naročil novo inženirsko moč, a da je ni dobili.

Pri glasovanju odkloni se nasvet Bleiweisa-Zittererjev in obvelja nasvet odsekov.

Obč. svet. Ravnihar se boji, da bode po predloženem načrtu popolnoma izginil del Lattermanovega drevoreda. Poročevalec Hrasky pravi, da bo Lattermanov drevored lahko ostal, ker se bodo na omenjenih stavbiščih zidale samo kotažne hiše. Župan Grasselli izjavi, da mora omenjeni del po predloženem regulacijskem črtežu s časoma izginiti.

Pri končnem glasovanju vzprejmo se vsi predlogi stavbinskega odseka, vsi drugi, stavljani mej debato, pa se odklonijo.

Za stavbinski odsek poroča nadalje še obč. svet. dr. Staré o Valentin Českovih dedičev ponudbi gledé nakupa njihovega posestva v Dolgih ulicah. Poročevalec pravi, da se je to posestvo občinu že jedenkrat ponudilo v nakup in to l. 1887 za 69.603 gld. Vse posestvo meri s hišami vred osem oral 935 kvadratnih sežnjev, tako da bi kvadratni sežnje bil takrat veljal 5 gld. 6 kr. in ker bi bilo treba dve cesti novi odprati, prišel bi kvadratni sežnje na 5 gld. 81 kr. Občinski svet je takrat to kupno ponudbo odklonil. Sedaj pa je prišel zastopnik Českovih dedičev g. dr. Alfonz Mosché k županu in mu ponudil posestvo v nakup za 90.000 gld., kateri znesek bi se mogel izplačati v obrokih v 9 ali 10 letih, seveda s obrestmi. Ta predlog je župan izročil stavbenemu in finančnemu odseku, ki sta izračunala, da bi prišel štiriraski sežnje prav za prav na 7 gld. 15 kr., oziroma na 8 gld. 46 kr., ker bi razen kupnine bilo plačati še pristojbino in ker bi mnogo sveta odpadlo na potrebne ceste. Vrh tega bi bilo za nove ceste, oziroma potrebni nakup nekaterih hiš žrtvovati še do 40.000 gld. Za tako drago posestvo nima mestna blagajnica novcev, torej nasvetuje poročevalec, naj se ponudba Českovih dedičev odkloni, čemur občinski svet jednoglasno pritrdi.

Obč. svet. Šubic poroča o prizivu g. Terpotca, da bi mestni magistrat določil stavbeno črto in nivel za stavbo, katero misli blizo njegovega posestva postaviti g. Filip Zupančič. Ker pa je to po stavbenem redu pravica mestnega magistrata, nasvetuje poročevalec, da se priziv gosp. Terpotca odkloni, čemur občinski svet brez razgovora pritrdi.

Za policijski odsek poroča obč. svet. Kunc o pomnožitvi vozičkov za škropljenje ulic. Mestni magistrat predlaga, da bi se odpravili stari škropilni vozovi, namestu njih pa kupili trije novi. Policijski odsek meni, da bosta zadostovala dva vozička in nasvetuje, naj se za to dovoli 800 gld. (Vzprejeto.)

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis poroča o lekarnarskih računih gledé zdravil za mestne siromake za l. 1892. Konstatuje, da so se stroški zopet izdatno znižali, ker so zdravniki previdno postopali in ker je velik delež prevzela okrajna bolniška blagajnica. Vsi stroški so znašali 682 gld. 40 kr. Poročevalec nasvetuje, da se računi odobre in da se izreče vsem mestnim zdravnikom za njih previdno ravnanje zahvala občinskega sveta, čemur mestni zbor jednoglasno pritrdi.

Na to se sklene javna seja.

Domače stvari.

— (Člane „Sokola“ Ljubljanskega) in prijatelje društva opozarjamo na današnji zadnji „jour-fixe“ zimske dobe v vrtnem salonu gostilne „pri Zvezdi“. Začetek ob 8. uri zvečer.

— („Agramer Tagblatt“) priobčil je v št. 82. z dne 11. aprila pod naslovom: „Slovenische Briefe“ velezanimljiv dopis iz Celja, v katerem se pojasnjuje razmerje mej dvema ondrotnima nemškima profesorjema, Knittlom in Sturmom, in se tudi razkrije, kako je iztekla dotična disciplinarna preiskava, pri kateri sta imela opraviti dva višja uradnika.

Zaleti bi bilo, da pride ta dopis v roke merodajnim osebam.

— („Lohengrin“,) to velečastno delo Wagnerjevo, privabilo je včeraj toliko ljudij v gledališče, kakor še k nobeni drugi nemški operni predstavi. Kdor je tako muzikalen, kakor vsak krt, se bridko kesa, da je šel k predstavi, kajti pelo se je tako slabo, da bi najbolj rezko kritiko bilo še slavo-spev imenovati. Mnogi poslušalci so po prvem dejanju iz gledališča bežali, ker so se bali nadaljnjih umetniških atentatov. Ali je s tem velikanskim fijas-skom zaključena operna stagiona, nam še ni znano.

— (Prvi društveni večer „Slov. planinskega društva“) je bil včeraj zvečer v vrtni dvorani „pri Maliči“. Obiskan je bil še dosti dobro, a bil bi gotovo še bolj, da ni bil isti večer „pri Slonu“ tudi „jour-fixe“ slov. biciklističnega kluba. Pri tej priliki se nam zdi potrebno omeniti, naj bi si narodna društva ne delala po nepotrebnem drug drugemu konkurenco ter naj bi prirejala svoje zabavne večere nekako v sporazumljeni. Najzanimivejša točka bilo je predavanje g. prof. Borštnerja „o Kamniških planinah“, katero je razjasnjeval s praktičnimi demonstracijami na zemljevidu in plastičnem obrisu omenjenih planin. Med petjem in sviranjem na citre minul je vsem navzočim prav prijetno večer.

— (Glas iz občinstva.) Čim je začela vesela pomlad, jeli so Ljubljanski prebivalci hiteti iz zaduhlih sob v pomlajajočo se okolico in zlasti Tivolska šetališča so dan na dan, posebno pa ob nedeljah in praznikih zelo obljubljena. Najlepšim izprehodom se prištevajo pot, vodeča od Tivolija v Šiško, žal, da ni v posebno dobrem stanju. Ker vodi čez razne, kolikor toliko globoke jarke, napravljeni so bili o svojem času primerni mostiči, ti pa so sedaj precej poškodovani, pri nekaterih celo ograje ni več, tako da bi se lahko primerila kaka nesreča, v prvi vrsti otrokom. Prosimo merodajne kroge, naj blagovolijo ozirati se na te mostiče ter skrbeti za popravilo, za kar bo gotovo vsak hvaležen, kdor se šeta po tej poti.

— (Kritičen dan prve vrste) bode po Falbu v nedeljo dne 16. t. m., in sicer najbolj kritičen dan tega leta. S tem dnevom je Falb spravil v zvezo zadnje precej hude potrese, trdeč, da so le prišli nekoliko dnij prej. Mogoče torej, da je napovedani kritični dan s tem že odpravljen. Sicer bomo pa videli, kaj nam bode še prinesel.

— (Iz Idrije) se nam poroča dne 12. t. m.: Danes bile so volitve župana in svetnikov. Županom je zopet izvoljen občespoštovani gosp. Fr. Didič malone soglasno. Svetovalci so gg.: France Šinkovec, Karol Čeferin, France Nagode in Peter Vidmar, vsi vrli narodnjaki. Nasprotniki so torej korenito propali, dasi je poročal „zanesljiv“ dopisnik „Slovenca“, da imajo v odboru oni 13 svojih, mi pa le 5, in da bode volitev župana v ponedeljek. — Zopet nov dokaz, kako zanesljive dopisnike ima „Slovenec“. Sedaj bo menda mir, ko jim je demonstracija z udanostno izjavo splavala po vodi.

— (Res postalica e.) Iz Središča se nam piše: Na tukajšnji c. kr. pošti pritiska se vedno le nemški pečat z napisom: Polstrau. — Prosilo se je pri c. kr. poštнем ravnateljstvu v Gradcu, da naj bi se za tukajšnjo pošto, katera je v trgu, ki je z okolico vred izključno slovensk, oskrbel dvojezični poštni pečat, a odgovorilo se nam je, kakor navadno, da se bode dvojezični pečat še le takrat omislil, ko sedanji, ki je baje še zelo dober, ne bode več za rabo. Ker se tedaj pri poštнем ravnateljstvu ni nič dalo opraviti, sklenil je naš občinski odbor jednoglasno, prositi za dvojezični pečat pri c. kr. trgovinskem ministerstvu, kamor se je dotična prošnja pod št. 764 že 21. decembra 1891 odposlala. Toda kakor se kaže, tudi pri ministerstvu ne nakanijo uslišati naših opravičenih prošenj in pritožeb, ker še zdaj čez poldrugo leto ne dobimo nobenega odloka. — Primorani bomo tedaj obrniti se do naših državnih poslancev, da naj o tem interpelirajo ministra za trgovino, ter opozarjamo tudi druge kraje po Slovenskem, da se o tej važni zadevi oglašajo in pritožijo. Drugi slovenski trgi, ki se bolje zavečajo narodnih pravic na pr. Šmarje, Žalec, Mozirje, Gornji grad i. t. d. že imajo davno dvojezične poštne pečate in to moramo tudi mi z vso odločnostjo terjati. Najbolje bilo bi pač, ako bi vsi poštni kraji, ki imajo še izključno nemške pečate, naznanili to „Slovenskemu društvu“ v Ljubljani oziroma izven Kranjske dotičnim narodnim

političnim društvom, ki naj bi storila potem z vso energijo skupne korake. Na noge tedaj, slovenske občine in pokažimo trdovratnemu poštнем ravnateljstvu, da je ono zaradi Slovencev tu, ne pa Slovence zaradi njega. Vigilantibus iura!

— (Požar.) V ponedeljek zjutraj nastal je pri posestniku Pozebu v Žičah kraj Konjic požar, kateri so zanetili z žvepljenicami igrajoči se otroci. Veter je ogenj raznesel po vsi vasi. Zgorelo je več hiš in gospodarskih poslopij, nekaj živine in mnogo poljskih pridelkov. Gasilci iz Konjic prihiteli so sicer dosti hitro na pomoč, a morali so ustaviti gašenje, ker je nedostalo vode.

— (Osobne vesti.) Trgovinski minister Bacquehem bival je te dni v Trstu ter si ogledal novo luko, javna skladišča, več industrijskih zavodov in zgradb in razne urade. V torek [zvečer odpeljal se je zopet na Dunaj. Spremljevala sta ga sekcijski načelnik pl. Wittek in minist. tajnik baron Buschmann.

— (Tržaške volitve.) V svoji nedeljski seji sklenil je odbor politič. društva „Edinost“ skupno z zaupnimi možmi društva iz okolice, da si društvo ne veže nikakor rok na nobeno stran, dokler ne poizve pristnega mnenja ljudstva in dokler se ne pojasni sedanje jako zamotano položnje. Govori se, da italijanski konservativci hoté ponuditi Slovincem kompromis. Odbornik Balanč je torej predlagal resolucijo, ter priporočal opreznost dotičnim gospodom, ki se bodo eventualno pogajali v imenu Slovencev s konservativno stranko. V kompromisu je privoliti le tedaj, če bode povsem dostojen veljave in ugledu slovenskega življa v Trstu. Resolucija se je vzprejela jednoglasno. — Glede slovenskih reklamacij postopa Tržaški magistrat prav samovoljno. Gosp. Mandič je vrnil reklamacijo, ker ni pisana v italijanskem jeziku. Gosp. Mandič se je pritožil na namestništvo. Reklamacije g. dr. Gregorina in 187 drugov tudi še ni rešil, akoravno je zakonita doba za rešitev že potekla. Tudi g. dr. Gregorin pritožil se je na namestništvo. Po razpuščenju mestnega zbora bodo se te pritožbe pač rešile ugodno, ker mora mestna delegacija svoje ukrepe predložiti namestništvu v odobrenje. Ves položaj pa se ne bode spremenil, ako merodajni krogi ne store kaj odločnega in ne opuste popolnoma nesrečnih starih tradicij.

— (Himen.) Poročil se je 10. t. m. na Dunaji g. Igo Hönigman, učitelj gluhonemcev, znan po svojih strokovnih spisih tudi čitateljem „Slovenskega Naroda“, z gospo Ano Pliskejevo. Čestitamo!

— (Petindvajsetletnica gospe Ružičke Strozzi,) prve hrvatske dramatične umetnice vršila se je v torek večer v Zagrebškem narodnem gledališču prav sijajno. Gledališče bilo je prenapolnjeno odličnega občinstva, na stotine ljudij pa je stalo na trgu. Gledališko obje pričakalo je slavjenko v praznični obleki na odru. Ko jo je privedel režiser g. Milan na oder, zaoril je po vsem gledališču gromovit aplavz in trajalo je nekoliko minut, predno je mogel začeti g. Brani govoriti slavnostno pesem. Akademsko društvo „Zastava“ pozdravilo je slavjenko tudi s pesmijo, ki se je delila v gledališču. Slavjenka dobila je mnogo krasnih darov, dva srebrna venca, nebrojno število buketov, vencev itd. Do solz ginjena zahvalila se je dvakrat, najprvo tovarišem in tovarišicam in občinstvu, ki jo je tako odlikovalo. Oder je bil kar obsut s cvetjem, ki se je sipalo iz vseh gledaliških prostorov. Po končani ovaciji predstavljala se je drama „Adrienne Lecouvreur“. Da je občinstvo v vsej igri posebno odlikovalo dično umetnico, razume se. Po končani predstavi priredila je na stotine broječa množica slavjenki še ovacijo na ulici in jo spremila do doma. Od vseh strani došle so slavjenki pismene čestitke in nad 40 brzojavov, mej njimi trije iz Ljubljane. V petek se ponovi slavnost za „par“ lože.

Razne vesti.

* (Slovenska ženska dela na svetovni razstavi v Chicagu.) Ker Dunajski odbor gosp. Naprstkovi iz Prage ni dovolil potrebnega prostora za razstavo slovenskih ženskih del, darovala je gospa Naprstkova svojo bogato zbirko muzeju mesta Chicago in se bodo ta dela razstavila v oddelku za mesto Chicago.

* (Relegacija celega gimnazijalnega razreda.) Po odločbi naučnega ministerstva bilo je v Moravski Ostrovi izključenih 29 učencev osmega razreda tamošnje gimnazije, ker so zahajali v neki

zloglasni hotel. Osmi razred moral se je torej, ker je preostal samo jeden učenec, popolnoma zapreti. Po tej odločbi so prizadete najmenitnejše rodbine.

* (Marljivost ogerskih državnih poslancev.) Navzlic temu, da so si v nasprotju z javnim mnenjem ogerski državni poslanci nedavno izdatno povečali svoje dohodek, prav neredno obiskujejo seje. Povprečno je komaj polovica poslancev navzoča. Pri zadnjem glasovanju po imenih, ko so bili poslanci izrecno pozvani, manjkalo jih je 236. Predsednik baron Banffy jih je zdaj pozval, naj se osobno opravičijo pri njem in mu naznanijo uzroke, zakaj so bili odsotni.

* (Dunajski tiskarji) hočejo praznovati prvi majnik. Nekaterim lastnikom tiskarn to ni všeč in zagrozili so pri njih delujočemu osebju, da bo vsak odpuščen iz službe, če ne pride dan 1. majnika na delo. Vsled tega so se vsi tiskarski pomočniki izrekli solidarni in sklenili, da vsi do zadnjega opuste delo v tistih tiskarnah, kjer bi se komu kaj zgodilo radi praznovanja prvega majnika.

* (Rumunska akademija v Bukureštu) izvolila je svojim predsednikom v Sibinji bivajočega člana Jurija Baritina. To je prvič, da je takraj Karpat bivajoč Rumun izvoljen predsednikom imenovane akademije.

* (Grozen potres) uničil je mesto Malattia v Mesopotamiji. Izmej 10 875 hiš je 2885 popolnoma razrušenih, 5690 pa tako poškodovanih, da ni moči prebivati v njih. Skoro vse mošeje in cerkve so razrušene. Nad 800 skladišč je popolnoma uničenih in spremenjenih v razvaline. Po oficijelnih poročilih je našlo tudi 130 ljudij smrt pri potresu.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ prinaša v št. 7. nastopno vsebino: O kritiki opozicije; — Javne razmere na Primorskem; — Sjevaj sunce (pesem); — Liturgija rimske cerkve; — Iz poezij Fr. Levstika (pesem „Samo en hip“ v izvirniku, s cirilico in v ruskem prevodu); — Словѣцъ (pesem); — Ljubezen bližnjega (pesem); — Marko sveti brata Andriju (s tolmačem); — Lojzek (slika); — Илья и Стея (s tolmačem); — Stenografija in Slovenci; — Program narodopisne češko-slovanske razstave v Pragi l. 1894; — Dopisi; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovanskem svetu; — Književnost. —

— „Popotnik“, glasilo zaveze slovenskih učiteljskih društev prinaša v št. 7. nastopno vsebino: Narečje ali dialekt ter njegov namen za ljudsko šolo, osobito za elementarni razred (I); — Šolske razmere na Kranjskem; — Naše šolsko vinarstvo (I) [F. K.]; — Pedagogičski razgled; — Sloviška drobtina (M. Janežič); — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Raznotarosti; — Natečaji.

— „Trn“, največji humoristični ilustrovani list na slovanskem jugu prinaša na 8 straneh velike oblike različno šaljivo berilo in več malih in večjih ilustracij. Pisan je v duhu zjedinjene hrvatske opozicije in bratske sloge posebno mej Hrvati in Slovenci. Sprejema tudi slovensko pisane sestavke, ako se mu pošljejo. Z ozirom na vse to priporočamo ta list tudi slovenskim čitateljem, posebno našim čitalnicam in bralnim društvom, da si ga naroče. Izhaja v Zagrebu in velja za vse leto 5 gld.

— „Technický obzor“, organ Spolku architektů a inženýrů v království Českém, prinaša v št. 8. nastopno vsebino: Mackův samočinny přístroj k poznamenávání uvolněných prahů na železnicích; — Nová spojovací latka lávavil; — Zprávy stavební; — Prostředky dopravní; — Oznámovatel submisí; — Zprávy osobní.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 13. aprila. Vlada izročila dež. zboru predloge o izločitvi sodnega okraja lounškega iz mostskega okrožja, o izločitvi sodnih okrajev libochowskega in roudniškega iz litoměřiskega okrožja in o ustanovitvi okrožnega sodišča v Slanem.

Rim 13. aprila. Včeraj odgovoril minister Brin na interpelacijo posl. Barzilaja gledé razpusta Tržaškega obč. sveta, da je to notranjepolitična zadeva avstrijska, v katero se Italija nima utikati.

Florenca 13. aprila. Italijanski kralj prišel obiskat kraljico Viktorijo.

Florenca 13. aprila. Koburzan in mati njegova Klementina prispela danes zjutraj. Koburzan odšel v Villapianoro in se vrne zvečer.

Lizbona 13. aprila. Pred gledališčem skušal pijan človek sesti v kraljev voz. Policija ga je prijela in zaprla.

Bruselj 13. aprila. Generalni svet delavske stranke sklenil, da je nadaljevati štrajk. Zbornica odklonila vse predloge o reviziji ustave.

Tujci:

12. aprila.

Pri **Maličih**: Salzer, Pöperl, Helm, Pohl, Landstätter, Haschak, Fitz, Schidloj, Kary, Müller, Knecht, Langraf z Dunaja. — Dušak iz Budimpešte. — Doljan iz Zagreba. — Tschinkl iz Kočevja. — Bayer iz Trsta. — Herman iz Gradca.

Pri **Sionu**: Pitschman, Bruck, Steiner, Herlich z Dunaja. — Fischer iz Budimpešte. — Goldschmied, Pretner, Košak iz Trsta. — Sajovic iz Kranja. — Schlager iz Gorenjskega. — Kraus iz Celovca. — Stiasny iz Kamnika. — Vakanovic iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Berlić iz Beljaka. — Strel iz Kranja. — June iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

11. aprila: Anton Kacinger, delavec, 34 let, Poljanski nasip št. 50, influenza. — Franc Ahčan, delavec, sin, 19 dni, sv. Petra cesta št. 9, božjast.

V deželni bolnici:

10. aprila: Marija Kermec, delavčeva žena, 43 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. aprila	7. zjutraj	736.0 mm.	1.2° C	sl. zah.	jasno	
	2. popol.	731.9 mm.	16.8° C	m. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	732.1 mm.	11.6° C	m. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura 9.9, za 0.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. aprila t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	glđ. 99.10	—	glđ. 98.95
Srebrna renta	98.80	—	98.65
Zlata renta	117.35	—	117.20
4% kronska renta	97. —	—	97. —
Akcije narodne banke	98. —	—	98.5 —
Kreditne akcije	353.75	—	351.90
Lordon	122.35	—	122.40
Srebro	—	—	—
Napol.	9.71	—	9.73
C. kr. cekini	5.78	—	5.78
Nemške marke	59.87 1/2	—	59.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	148 glđ.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	198	25
Ogerska zlata renta 4%	—	116	05
Ogerska papirna renta 5%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	129	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	120	25
Kreditne srečke	100 glđ.	202	—
Rudolfove srečke	10	24	—
Akcije anglo-avst. banke	200	155	75
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	—	275	—

Zahvala.

Za toliko iskrenih dokazov pristranskega sočutja mej boleznijo in ob smrti našega preljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, tasta in deda, gospoda

Andreja Pavločič-a

vpok, postajenačelnika c. kr. priv. juž. železnice in hišnega posestnika

potem za obilno udeležbo pri pogrebu in za pre-mnoge darovane vence, vzlasti slavnemu ravnateljstvu „Vzajemnega podpornega društva“, slavnemu „Uradniškemu konsumnemu društvu“, gg. uradnikom c. kr. priv. južne in c. kr. državnih železnic, gg. konduktarjem, ki so nosili vence, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, 12. aprila 1893.

(386) Žalujoči ostali.

V mali dvorani v „Tonhalle“.

V soboto dné 15. t. m. dopoldne ob 10. uri

otvoritev razstave velike astronomične svetovne ure.

Predavalo se bode o tem zanimivem umetnem delu točno v nastopnih urah: dopoldne ob 10. in ob 11. uri; popoldne ob 3., 4., 5 in 6. uri.

Ustopenina:

I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr. — Otroci, kakor tudi vojaki do narednika plačajo polovico. (385—1)

V Rogatci pri Slatini

je na prodaj za 14.000 glđ. ali pa se dá tudi takoj v najem proti zmerni najmovini: jednonadstropna hiša sredi trga s 4 sobami, kuhinjo, veliko, popolnem opravljenim prodajalnicom, magazinom in hlevom; zraven blizu dva vinograda v dobri legi z lepo hišo, kletjo in stiskalnico, dalje nekaj njiv, travnikov in gozda. — Tik mimo pojde železnica. (387—1)

Več pové iz prijaznosti upravnistvo tega časopisa.

Najboljše sredstvo proti kužnim boleznim!

Radgonska KISELICA

Najboljše sredstvo proti kužnim boleznim!

Nizke cene.

Prospekti zastoj.

Zaloga v Ljubljani pri J. Lininger-ju.

Ravnateljstvo: v kopališču Radenskem (Štajersko).

Pomočni uradnik

z dobrimi spričevali ter zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, išče službo v notarski ali odvetniški pisarni, katero službo bi mogel takoj nastopiti. — Pobljže izve se v upravnistvu „Slov. Naroda“. (381-2)

V Postojini

v sredini trga, oddá se z dnem 1. maja 1893 popolnoma urejena

kavarna

v zvezi

z restavracijo.

Ondi nahaja se nov biljard, ki se dá obračati, nadalje tudi napojena ledenica.

Natančneje pismene ali ustne informacije daje lastnik g. Alojzij Dekleva v Postojini. (362—2)

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“ po nizkej ceni.

Za gospodinje!

MAGGI JEVA zabela za juhe pri Petru Lassnik-u. (21)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenja, Budejevice, Solnograda, Linc, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 06 „ dopoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.
Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—78)

Št. 68.

Pr.

Razglas.

Pri mestni hranilnici Ljubljanski izpraznjena je

služba tajnika

z letno plačo 1500 glđ.

Za to službinsko mesto je treba dokazati znanje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pismu, potem znanje trgovinskega knjigovodstva, vsega hranilničnega posla, dalje zemljeknjiznega zakona in vseh s tem v zvezi stoječih zakonitih predpisov.

Prošnje z dokazili o predpisani vsposobljenosti, o starosti in o dosedanjem službovanji, vložiti je do

30. aprila letos

pri poštezanem magistratu. (340—2)

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane

dné 30. marca 1893.

Slamniki in klobuki iz čipek

za gospé, deklice in otroke (390-1)

jako ukusno nakišeni in brez nakita po nizkih cenah, ki kljubujú vsaki konkurenci. Bogato ilustrovani ceniki poštnine prosto in zastoj pri

Ljubljana. J. S. BENEDIKTU Ljubljana.

VABILO

izvanrednemu občnemu zboru „Posojilnice v Celji“

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

(„Vorschuss-Verein in Cilli“, registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung)

kateri se bode vršil

dné 16. aprila 1893 ob 1/22. uri popoldne

v prostorih Celjske čitalnice

s sledečim dnevnim redom:

1. Predruženje pravil in
2. Razni predlogi.

Celje, dné 23. marca 1893.

(384)

Načelstvo.